
dattavedapAdastutiH

दत्तवेदपादस्तुतिः

Document Information

Text title : dattavedapAdastutiH

File name : dattavedapAdastutiH.itx

Category : deities_misc, dattAtreya, vAsudevAnanda-sarasvatI

Location : doc_deities_misc

Author : vAsudevAnandasarasvatI

Proofread by : PSA Easwaran

Description-comments : Brihatstotraratnakara 2, Narayana Ram Acharya, Nirnayasagar,
stotrasankhyaA 225-425

Latest update : March 24, 2017

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 17, 2023

sanskritdocuments.org

दत्तवेदपादस्तुतिः

श्रीदत्तात्रेयाय नमः ॥

अग्निमीले परे देवं यज्ञस्य त्वां त्र्यधीश्वरम् ।
स्तोमोऽयमग्निथोऽर्थस्ते हृदिस्पृगस्तु शन्तमः ॥ १ ॥

अयं देवाय दूराय गिरां स्वाध्याय सात्वताम् ।
स्तोमोऽस्त्वनेन विन्देयं तद्विषणोः परमं पदम् ॥ २ ॥

येता या लौकिकाः सन्तु डीना वाथोऽपि नः प्रियाः ।
बालस्येव पितुष्टे त्वं स नो मूल मडँअसि ॥ ३ ॥

अयं वां नात्मनोस्तत्त्वमवगम्यास्ति दुर्मनाः ।
हृद्रोगं मम सूर्यं त्वं हरिमाणं य नाशय ॥ ४ ॥

प्रमन्मडेऽस्मान्विध्नीति स्तोतारस्ते वयं नमः ।
भगवो देव ते स्तोममारे अस्मै य शृण्वते ॥ ५ ॥

धन्द्रो मदाय यातीह सत्वरं सोमिनो यथा ।
स्तोतृनेहि तथाऽस्माँस्ते माध्वीर्गावो भवन्तु नः ॥ ६ ॥

द्वे विरुपेऽत्र मायायाऽऽस्तेऽत्र मग्नेऽस्मि पीडितः ।
माभितः सन्तपन्तीह सपत्नीरिव पर्शवः ॥ ७ ॥

धदं श्रेष्ठमपि प्राप्य जन्म गन्ताध येव तत् ।
कुरु प्रसादं ज्ञात्वैतत्तेनार्हं भूरि याकन ॥ ८ ॥

प्रवस्तुज्ञानाज्जडाति निष्कामश्चेन्मृतिं त्यजम् ।
न तादृशोऽतः कामादि सर्वं रक्षो निबर्हय ॥ ९ ॥

सुषुभामूर्धियः स्तोमैरागच्छैते वयं विभो ।
त्वदंशास्त्वं पतिर्नोऽसि देवो देवेषु मेधिरः ॥ १० ॥

वसू रुपं रुपमिह प्रतिरुपोऽसि नो पृथक् ।

अेतानि भूतानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः ॥ ११ ॥
 तं नु त्वां किं ब्रुवेऽल्पज्ञो भगवन्तं क्षमस्व भोः ।
 ओषमागच्छि मां त्वं येत्सभा सन्नतिमन्यसे ॥ १२ ॥
 ता वासना घ्नन्ति यथा वृश्चिकस्थारसं विषम् ।
 अतो मां पाछि भूयिष्ठां नम उक्तिं विधेम ते ॥ १३ ॥
 नि डोता सीदसि विभो यत्त्वं यष्टुर्गुडे प्रिय ।
 तं त्वा ह्वये ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणास्पते ॥ १४ ॥
 सेमामविडुद्धि प्रभृतिमीशिषे थोऽव मानिशम् ।
 त्वं विश्वेषां यदीशानो ब्रह्मणा वेषि मे डवम् ॥ १५ ॥
 मन्दः स्वडोऽयं दीनोऽज्ञा एति विद्वान्भवान्प्रभुः ।
 एन्द्र आशाढ्यः परि मां सर्वाढ्यो अढयं करत् ॥ १६ ॥
 प्र य आरुपितां ब्रान्तिं त्वत्प्रसादाज्जडति सः ।
 विमुच्यते तद्विप्रास्त्वां जागृवांसः समिन्धते ॥ १७ ॥
 एच्छन्ति देवा अपि ते प्रसादाय नृजन्म तत् ।
 विद्वान्नामानि ते दत्त विश्वाभिर्गीर्भिरीमडे ॥ १८ ॥
 एन्द्र त्वा भजतः सूरैर्दुर्लभं किं तरामि तत् ।
 भक्त्या क्लेशादि ते नावा गम्भीराँ उदधीँरिव ॥ १९ ॥
 न ता रोद्धुं धियः शक्ता थोगेनाऽपि ततः सदा ।
 त्रातारं धीमडीश त्वां धियो थो नः प्रथोदथात् ॥ २० ॥
 वैश्वानराथ दत्त्वाऽन्नं विधिलब्धं सदैव ते ।
 भवामो भजने सक्ता अस्माकं शृणुधी डवम् ॥ २१ ॥
 अेवा त्वामिन्द्र विप्रासौ जागृवांसो विपन्यवः ।
 स्तुवन्त्येढ्यो छि ते डोऽपि न ज्यायाँ अस्ति वृत्रडन् ॥ २२ ॥
 प्रऋभुढ्यो गृणाढ्ढ्यस्ते मर्त्येढ्योऽप्यमृतत्वमित् ।
 दत्तं स्मृत्वा तव मनोरथ आयातु पाजसा ॥ २३ ॥
 एदमुत्पदिषं श्रेयो यज्जग्ध्वा परितृप्यति ।
 साधुस्तद्व्भजनं तेऽस्मे एषं स्तोतृढ्य आभर ॥ २४ ॥

ત્વામગ્ને માયિનં માયાં જેતારમપરાજિતમ્ ।
 હિત્વા કં શરણં યામઃ સ નો બોધિ શ્રુધી હવમ્ ॥ ૨૫ ॥
 મહી મહેશોઽજ્ઞાનેન ભવાનવતુ માવૃતમ્ ।
 યથા વૈ સૂર્યં સ્વર્ભાનુસ્તમસાવિધ્યદાસુરઃ ॥ ૨૬ ॥
 પ્રયુગ્જતી યદાત્માનં મનીષા મનસા સહ ।
 તદૈવ ભવતૈકાન્તં જાનતા સઙ્ગમેમહિ ॥ ૨૭ ॥
 ઋતસ્ય ગોપાસ્ત્વં દેહિ મહ્યં શં યુગ્જતે ધિયઃ ।
 ભીતાય નાધમાનાય ઋષયે સમવધ્રયે ॥ ૨૮ ॥
 ત્વં હિ પાતાસિ નો દત્ત પરિબાધસ્વ દુષ્કૃતમ્ ।
 કામાદીન્યસ્ય બીજાનિ જહિ રક્ષાંસિ સુકૃતો ॥ ૨૯ ॥
 પિબા સોમમિતિ શ્રુત્વા યદુર્હૃતિં શુભં દ્રવત્ ।
 આયાસિ પુરુરૂપ ત્વામાસુ ગોષૂપપૃષ્ઠ્યતામ્ ॥ ૩૦ ॥
 ઇન્દ્રં વોતાન્યં ન પૃથક્ મન્યે માયાભિરિદ્ભવાન્ ।
 પુરુરૂપ ઇતીક્ષે ત્વમમિત્રાં સુષહાન્કૃધિ ॥ ૩૧ ॥
 યજ્ઞા યજ્ઞાધીશ સર્વે ત્વન્મયા અપિ તેષુ નઃ ।
 જપયજ્ઞો મતસ્તેન સમુ પૂષણા ગમેમહિ ॥ ૩૨ ॥
 સ્તુષે નરાપ્યં તુષ્ટઃ સન્નથો યસ્યા અયોમુખમ્ ।
 માયાં જિત્વા ભવાન્તાં મે વિશ્વાહા શર્મં યચ્છતુ ॥ ૩૩ ॥
 જુષસ્વ સ્તોમમીશૈતે પ્રિયાસઃ સન્તુ સૂરયઃ ।
 વયં સ્તોમપ્રિયાનેન યચ્છા નઃ શર્મં દીર્ઘશ્રુત્ ॥ ૩૪ ॥
 ઉગ્રો જજ્ઞે મૃત્યુરયમદુઘ્ધા ઇવ ઘેનવઃ ।
 ધિયો મેઽનેનેદૃગીશ ન જાતો ન જનિષ્યતે ॥ ૩૫ ॥
 પ્રબ્રહ્મૈહીદમાર્ચ્યોર્વારુકમિવ બન્ધનાત્ ।
 મૃત્યુગ્જય પ્રમાદાપ્યાન્મૃત્યોર્મુક્ષીય માઽમૃતાત્ ॥ ૩૬ ॥
 યદદ્ય વર્ષમ્ તેનૈવ પશ્યેમ શરદઃ શતમ્ ।
 સ્તોત્રાય તે હતે મૃત્યૌ જીવેમ શરદઃ શતમ્ ॥ ૩૭ ॥
 પ્રત્યુત્તમં મહેશં ત્વાં મનામહ ઇહાગહિ ।
 મૃલા સુક્ષત્ર મૃલય મા નો દુઃશંસ ઇશત ॥ ૩૮ ॥

तिस्रो वायस्तेऽत्र वरां क ईशानं न याधिषत् ।
 भक्त्या गुणीभस्त्वां स्तोत्रैस्तेभिर्नस्तूयमागहि ॥ ३९ ॥
 दूराद्धिषाय सर्वं त्वामृशयो ये य तुष्ट्वः ।
 मर्ता अमर्त्यस्य ते तद्भूरि नाम मनामहे ॥ ४० ॥
 य इन्द्र त्वं यो नमसा स्वध्वरो ङीति संस्तुतः ।
 इन्द्रो ब्रह्मेन्द्र ऋषिरित्युप ब्रह्माणि नः शृणु ॥ ४१ ॥
 वयमु त्वा वरं देवमस्मभ्यं शर्म सप्रथः ।
 मनामहे पृषान्तं तदभित्वाभिन्द्र नोनुमः ॥ ४२ ॥
 प्रकृताभ्यपि सूक्तानि शृण्वन्तं जातवेदसम् ।
 त्वां गुणान्ति न के त्वं हि येषामिन्द्रो युवा सभा ॥ ४३ ॥
 त्वावतः पाहि नो मर्त्याभ्यत इन्द्र धयामहे ।
 आदिश्य पदभक्तिं ते ततो नो अभयं कृषि ॥ ४४ ॥
 आ त्वा रथं न तुरगैः स्तोत्रैस्त्वा वर्तयामसि ।
 स त्वं न इन्द्र मूलय यस्य ते स्वादु सभ्यमित् ॥ ४५ ॥
 आ प्रबोधं भवोऽबोधः स्वप्रवदुःभदोऽशुचिः ।
 पतितान्दुःपितामृन्नः पाहि त्वं शृणुधी गिरः ॥ ४६ ॥
 इन्द्राय साम ते गातुं न क्षमो नाम ते गुणे ।
 भण्मडोऽसि सूर्य त्वं सत्रादेव मडोऽसि ॥ ४७ ॥
 सोमः पुनानोन्ताराभो मया त्वं नाधिलक्षितः ।
 ईक्षे तुच्छान्बलिर्भोगान्योषा जारमिव प्रियम् ॥ ४८ ॥
 प्रण इन्दोरपि स्मरं उपं ते दर्शयामलम् ।
 नृन्स्तोतृन्पाण्ड्यंसो नो जहि रक्षांसि सुकतो ॥ ४९ ॥
 डिन्वन्ति द्वैतमस्त्यस्माद्भयं विन्दति मामिह ।
 यदन्ति दूरके यय्य पवमान वि तज्जहि ॥ ५० ॥
 धर्ता कारकशक्तीनां सर्वेषां त्वमिहैक इत् ।
 यशोऽत्रेदं पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते ॥ ५१ ॥
 असर्जि भवता विश्वमनित्यमवशं बृहत् ।

ત્વં સંસ્મરણ શરણ વત્સં જાતં ન ધેનવઃ ॥ ૫૨ ॥
 પુરોજિતીશ ભો ભૂમન્ તત્ર મામમૃતં કૃષિ ।
 યત્રાનન્દાશ્ચ મોદાશ્ચ મુદ્ઃ પ્રમુદ આસતે ॥ ૫૩ ॥
 અયં સ ઇતિ વિદ્વાન્સન્ધમાય ઘૃતવદ્ધુવિઃ ।
 કુતો જુહોમ્યતોડદેવા યમાય જુહુતા હવિઃ ॥ ૫૪ ॥
 નિવર્તધ્વમિનો દેવા ભદ્રં નો અપિ વાતય ।
 મનો હરે માં પાહ્યાર્તં પિતા પુત્રમિવ પ્રિયમ્ ॥ ૫૫ ॥
 પ્રમા પ્રમાતા પ્રમેયં ત્રિપુટીહ ન વિદ્યતે ।
 રૂપં તેડવિકૃતં સત્ત્વં મધુમન્મે પરાયણમ્ ॥ ૫૬ ॥
 પ્રહોતારોડત્રૈવ મનોન્વાહુવામહ ઇત્યતઃ ।
 ગમાદિ મનસો નાસ્ય ચો યજ્ઞસ્ય પ્રસાધનઃ ॥ ૫૭ ॥
 યે યજ્ઞેનાર્થન્ત્યનેન સર્વે નન્દન્તિ તે ત્વયા ।
 નાન્યેડતસ્ત્વત્પ્રિયા એવ વિરૂપાસો દિવસ્પરિ ॥ ૫૮ ॥
 દેવાનાં નુ વશે ચોડસ્ય સુમડ્ગલીરિયં વધૂઃ ।
 સ્નેહેષુ ત્વચ્યુતો ભોગી પતિર્ભન્ધેષુ બધ્યતે ॥ ૫૯ ॥
 વિહિતં સર્વમિત્તે ત્વમતો જ્યાયાંશ્ચ પૂરુષઃ ।
 પાદોડસ્ય વિશ્વા ભૂતાનિ ત્રિપાદસ્યામૃતં દિવિ ॥ ૬૦ ॥
 હયે જાયે ઇતિ વદન્ધ્યા સાલાવૃકહૃત્સમા ।
 તન્મયો ન સ વેદામુમાત્માનં તવ પૂરુષ ॥ ૬૧ ॥
 ઉભા ઉપાધિતોડત્રૈકઃ પાડેન મનસાન્વિતઃ ।
 ત્વાં યદીક્ષેત તં માતા રેહ્ણિ સ ઉ રેહ્ણિ માતરમ્ ॥ ૬૨ ॥
 તદિદાત્મન્હૃદિ વપુઃ પશ્યન્તસ્તે મનીષયા ।
 મુનયો વાતરશનાઃ પિશડ્ગા વસતેડમલાઃ ॥ ૬૩ ॥
 ત્યં ચિન્મયં બુધા રૂપં સગ્જાનાના ઉપાસતે ।
 યો અસ્ય પારે રજસઃ સ નઃ પર્ષદતિ દ્વિષઃ ॥ ૬૪ ॥
 ઇષે ત્વોર્જે ચૌદનેન નિત્યહોમેડપિ ગવ્યતઃ ।
 યજન્ત્યહં ત્વકામસ્ત્વાં શ્રેષ્ઠતમાય કર્મણો ॥ ૬૫ ॥

अग्र आयाडीति गातुं त्वाऽक्षमः स्तौमि डेवलम् ।
निषीद मे हृदि यथा निछोता सत्सि बर्हिषि ॥ ६६ ॥

शं नो देवीः प्रसादात्ते सन्तु धीवृत्तयोऽनिशम् ।
आत्मप्रवाहाः स्वारस्याख्योरभिस्रवन्तु नः ॥ ६७ ॥

ज्ञातेऽस्मिन्शाशमुक्तिः सकलविदिति तत्स्यादनिर्देश्यमेकं
सूक्ष्मं यातीन्द्रियं सत्तद्यमिति गिराशाब्दनिर्देश्यमेव ।
वाक्यैस्तत्त्वं विरोधेऽपि सति सुमतिभिः सोऽयमित्यादिवत्तद्-
भागत्यागेन लक्ष्यं वरगुरुकृपया लब्धमैक्यं छि तज्ज्ञैः ॥ ६८ ॥

ॐति श्रीपरमहंसपरिग्राहकाचार्य श्री श्री श्री
वासुदेवानन्दसरस्वतीयति वरेष्य विरचितं
श्रीदत्तवेदपाठस्तुतिः समाप्ता ॥

Proofread by PSA Easwaran

—
dattavedapAdastutiH

pdf was typeset on September 17, 2023

—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

